

Kampioenengeluk

Hans Vandeweghe

Sportjournalist

@hansvdw

column

Het is halfzeven, tijd om te vertrekken naar hopelijk een voetbalwedstrijd en geen loopgravenoorlog. En nog snel even de extrasportieve activiteiten gecheckt rond de clash van gisterenmiddag: voorlopig geen doden, zelfs geen bloedneuzen gemeld, mooi zo.

Die gewapende voetbalvrede had natuurlijk wel wat voeten in de aarde. Op de Bosuil werden alle losse elementen op de werfzone weggehaald en werd zelfs een tijdelijke muur uit betonblokken opgetrokken. In het stadion waren de scheidingswanden rond het bezoekersvak verhoogd, om contact tussen de supportersgroepen te beperken. Daarnaast of daartussen: 500 politieagenten en 150 stewards. Blijkbaar heeft het gewerkt, maar of we daarmee een goede richting zijn ingeslagen, is maar zeer de vraag.

Of we ook veel opschieten met pesterijen als die van Antwerp-voorzitter Paul Gheysens, die klacht indiende tegen het bestemmingsplan voor de gronden van het nog te bouwen Clubstadion (waar hij zelf toevallig een klein deel

Nooit in de geschiedenis van het Belgisch voetbal was er meer vijandigheid onder de topclubs en hebben die elkaar minder gegund op en naast het veld

van bezit), is al even twijfelachtig. Dat Club-voorzitter Bart Verhaeghe, tevens grote baas van de voetbalbond, eerst zijn Eurostadion-project mee heeft gekelderd, zal wel hebben meegespeeld. Nooit in de geschiedenis van het Belgisch voetbal was er meer vijandigheid onder de topclubs en hebben die elkaar minder gegund op en naast het veld.

Geen videoref

Met een nakend 2-0-verlies op de Bosuil leek de deconfiture van het onoverwinnelijke FCB ingezet. Daarna zondag verliezen bij Gent en nog wat steken onderweg laten vallen en dan de punten halveren en we hadden weer spannende play-offs, waarin Anderlecht in extremis aan het langste eind zou kunnen trekken.

Zo had het kunnen lopen, maar dat feest/horrosenario (schrappen wat niet past) ging

► Blauw-zwart in extase na de late 2-2 van Ruud Vormer. Antwerp-verdediger Jelle Van Damme (rechts) baalt. © EPA

niet door. In Antwerpen hebben de plaatselijke clubs blijkbaar de grootste moeite om een 2-0-voorsprong vast te houden. Het overkwam Beerschot Wilrijk een week eerder tegen Cercle Brugge, dat in extremis nog met 2-3 ging winnen. Zo gek was het gisteren niet, al had Jelle Vossen met iets meer geluk bij zijn laatste actie misschien nog wel een vrije schietkans gekregen. Gelukkig ging ook dat niet door, want een videoref had de 2-2 van Ruud Vormer altijd afgekeurd voor buitenspel. Daar dient eerlijkheidshalve bij vermeld dat diezelfde videoref eerder in de wedstrijd een hands van Jelle Van Damme had bestraft met een penalty. In dat geval was het misschien veel sneller 2-1 geworden en dan weet je met het Club anno 2017-2018 niet waar je uitkomt.

Zou Hein Vanhaezebrouck toch gelijk hebben en heeft Club al het hele seizoen het geluk aan zijn kant? Gisteren kwam het alvast geen meter vooruit in de Deurnese loopgraven, maar kreeg in de laatste vijf minuten van de wedstrijd twee doelpunten cadeau van een verder feilloze Antwerpse afweer. Dat heet dan kampioenen-geluk en dat krijg je niet zomaar, dat dwing je af.

Antwerps afbraakvoetbal

Aanvallend stelt Antwerp niks voor. Het is niet eens voetbal dat ze in balbezit spelen. Een hijs, een hos, een lel en met zo veel mogelijk sterke jongens erachteraan. Voetbal is gebaat met sterke jongens, maar voetbal is ook gebaat met een opbouw. Antwerp bouwt niet op, het breekt af tot op de grond, waarvoor hulde, want dat is ook een kunst.

Sommige grote clubs doen dat ook, maar die proberen in balbezit ten minste nog een patroontje op de mat te leggen. Antwerp beperkt zich tot profiteren van de fouten van de tegenstander en van de standardsituaties die onvermijdelijk zullen volgen. Het is wat het is, maar om die Bosuil met zijn 13.000 zitplaatsen vol te krijgen – zelfs gisteren waren nog lege plekken – zal toch uit een ander vaatje moeten worden getapt.

De wedstrijd van gisteren heeft getoond hoe je Club kunt lamleggen, maar dat recept was al min of meer gekend: belet Hans Vanaken en Ruud Vormer het voetballen met alle mogelijk middelen en je hebt een kans. Antwerp deed dat met een man-op-manverdediging, waardoor ze in balbezit in een soort organisatorisch vacuüm verdronken en hun toevlucht moesten nemen tot de lange bal. Wie Vanaken-Vormer en niet te vergeten Nakamba (die beter is dan Clasje, hallo Leko) in de zone kan vastzetten, maakt een kans op winst. Voorlopig zijn die ploegen alleen buiten onze landsgrenzen te vinden.